

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1937-1938	N° 84		Zittingsjaar 1937-1938
	SEANCE	VERGADERING	
	du 13 Janvier 1938	van 13 Januari 1938	

PROPOSITION DE LOI
supprimant la taxe sur les abatages forcés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La fièvre aphteuse fait d'immenses ravages dans notre cheptel et occasionne à nos cultivateurs, déjà si éprouvés, des pertes énormes. Très souvent l'autorité vétérinaire ordonne l'abattage d'animaux malades, laissant la viande propre à la consommation.

L'article 20 du code des taxes assimilées au timbre prévoit que, par la vente des animaux de boucherie des espèces bovine, porcine, ovine, caprine, il est perçu une taxe unique forfaitaire au moment de l'abatage. Cette taxe couvre l'ensemble des transmissions dont ces animaux ont été ou peuvent avoir été l'objet avant d'être abattu.

Il s'agit donc d'une véritable taxe de transmission qui toutefois au lieu d'être perçue à l'occasion de chaque vente, est reportée au moment de l'abatage.

La taxe est fixée, en principe, à 27.5 centimes par kilo de poids, pour les animaux des espèces bovine, ovine et caprine.

Elle est de 18 centimes par kilo de poids vif pour les porcs. Dans les localités où il n'existe pas de service communal de pesage, les montants précités sont remplacés par un montant forfaitaire, qui varie suivant la nature de l'animal.

C'est ainsi que la taxe est de fr. 137.50 pour les vaches et génisses ayant au moins une dent d'adulte.

Quand une bête est totalement refusée à l'expertise et déclarée impropre à la consommation, la taxe acquittée est remboursée.

Ici encore, nous sommes d'accord. Mais il arrive souvent qu'un animal doit être abattu pour cause de maladie ou d'accident et que la viande n'est pas refusée. Cet abattage constitue pour le cultivateur une perte sérieuse, parce que la viande subit une forte dépréciation. *Néanmoins, en pareil cas, la taxe est due en entier. C'est cela qui crée des situations absolument injustes. Les événements de ces derniers temps le démontrent à suffisance. Exemple : Un*

WETSVoorstel
houdende opheffing van de taxe op het gedwongen afmaken van dieren.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het mond- en klauwzeer richt groote verwoestingen aan in onzen veestapel en brengt aanzienlijke verliezen toe aan onze reeds zoo beproefde landbouwers. Heel vaak gelast de veeartsenijkundige overheid het afmaken van zieke dieren en geeft zij het vleesch vrij voor het verbruik.

Artikel 20 van het wetboek van de met het zegel gelijk gestelde taxes voorziet dat, bij den verkoop van slachtdieren van het runder-, zwijnen-, schapen- en geitenras een eenige forfaitaire taxe geïnd wordt op het oogenblik van de slachting. Die taxe omvat al de overdrachten waarvan deze dieren het voorwerp zijn of geweest zijn, vooraleer zij geslacht werden.

Het geldt hier dus een ware overdrachtstaxe welke echter, in plaats van geïnd te worden bij elken verkoop, uitgesteld wordt tot het oogenblik van de slachting.

De taxe is, in beginsel, vastgesteld op 27.5 centiem per kilo gewicht voor het runder-, schapen- en geitenras.

Voor de zwijnen bedraagt zij 18 centiem per kilo levend gewicht. In de gemeenten waar geen gemeentelijke weegdienst bestaat, worden die bedragen vervangen door een forfaitair bedrag dat verschilt volgens den aard van het dier.

Zoo bedraagt de taxe fr. 137.50 voor koeien en vaarzen met ten minste een volwassen tand.

Wanneer een dier hoegenaamd niet in aanmerking komt voor keuring en ongeschikt verklaard wordt voor het verbruik, wordt de betaalde taxe terugbetaald.

Ook hiermede zijn wij het eens. Het gebeurt echter vaak dat een dier moet afgemaakt worden wegens ziekte of ongeval en dat het vleesch niet geweigerd wordt. Voor den landbouwer beteekent dit afmaken een ernstig verlies, omdat het vleesch een merkbare prijsvermindering ondergaat. *Desondanks is, in dit geval, gansch de taxe verschuldigd. Zulks leidt tot volstrekt onrechtvaardige toestanden, wat uit de gebeurtenissen dezer*

agriculteur qui possède une bonne vache ayant au moins une dent d'adulte, est atteinte de stomatite aphteuse et l'animal doit être abattu.

Toutefois, la viande n'est pas refusée à l'expertise. Le cultivateur recevra pour la viande de la bête quelques 350 francs. Il subira donc une perte de 2,650 francs et il n'en sera pas moins tenu d'acquitter une taxe de fr. 137.50, soit environ 40 p. c. du prix de misère obtenu.

Un tel impôt est-il équitable ?

Il est grand temps de mettre fin à ce véritable abus et de supprimer la taxe sur les abatages *in extremis*.

Voilà pourquoi la question étant plus actuelle que jamais, nous proposons la suppression de la taxe sur abatage forcé de tous les animaux des espèces bovine, porcine, ovine et caprine.

laatste maanden genoeg gebleken is. Bijvoorbeeld: een landbouwer die een goede koe bezit met ten minste één volwassen tand, welke koe is aangetast door mond- en klauwzeer moet afgemaakt worden.

Het vleesch wordt echter niet geweigerd bij de keuring. De landbouwer zal voor het vleesch van het dier zoowat 350 frank ontvangen. Hij zal dus een verlies lijden van 2,650 frank en, desondanks, een taxe van fr. 137.50 moeten betalen, hetzij ongeveer 40 t. h. van den bekomen spotprijs.

Is zulke belasting te billijken ?

Het is meer dan tijd dat er einde kome aan dit misbruik en dat de taxe voor de *noodslachtingen* afgeschaft wordt.

Om deze reden, nu de kwestie meer dan ooit aan de orde van den dag is, stellen wij voor de taxe af te schaffen op het gedwongen afmaken van al de dieren van het runder-, zwijnen-, schapen- en geitenras.

J. MAENHAUT.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

La taxe unique forfaitaire d'abatage des animaux de boucherie des espèces bovine, porcine, ovine et caprine est supprimée en cas d'abatage pour cause de maladie ou d'accident et alors que la viande n'est pas refusée.

WETSVOORSTEL

EENIG ARTIKEL.

De eenige forfaitaire taxe op het afmaken van slachtvee, van het runder-, zwijnen-, schapen- en geitenras, wordt opgeheven, ingeval van afmaking wegens ziekte of ongeval, alhoewel het vleesch niet geweigerd wordt.

J. MAENHAUT,
J. HUART,
R. de KERCHOVE d'EXAERDE,
J. MERGET.
L. SANDRONT,
J. STEPS.